

NARADZIĆ (6) *vb pf*

Oba a jasne.

inf naradzić (1). \diamond *praet 3 pl m pers* naradzili (4). \diamond *impers praet* naradz(o)no (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Ustalić co wspólnie z kim, uradzić, postanowić (5) :

naradzić co (2): W poniedziałek [na sejmie koronnym] naradzili posłowie protestacją znowu uczynić *Diar* 62. *Cf naradzić co z kim.*

naradzić co z kim (1) godny/ śprawy ługá/ ma to z Pánem nárádzić *GostGosp* 155.

cum inf (1): posłowie naradzili między sobą znowu jeszcze KJM prosić, aby to [ustanawianie przez króla czegokolwiek bez zgody szlachty] jako nowe z ich zdjąć raczył *Diar* 61.

W połączeniu szeregowym (1): kthorzy [posłowie] bądacz wespół polek postanowily szą naradzyly y namowily podlye poruczenya naffego krolyewskyego y thesz pana Stephana woyewody Moldawłkyego Iako oth thych czasow ma śfy zachowacz myadzy oboyema stronama, prawo pogranyczne. *MetrKor* 34/133.

Zwrot: »między sobą naradzić« (2): tedyż mowił to, co byli między sobą [posłowie] naradzili pan Ossoliński *Diar* 64, 61.

[*Szereg*: »naradzić i postanowić«: co nam wszystkie te nasze sejmowe sprawy trudni tak, że nigdy nie statecznie, nic gruntownie naradzić y postanowić nie możemy *SenatDelib* 177.]

2. Doradzić [ze zdaniem dopełnieniowym] (1) : O Maximilianie różne mowy były na wiele in terrogaty zamilczawano mi to tylko narazono [!] zetrzeba po zonę iachac *ActReg* 98.

Synonimy: **1. postanowić, uchwalić.**

Formacje współrdzenne cf RADZIĆ.

Cf NARADZENIE